

Nalunaarusiaq Rapport

Ulloq / Dato:

Februaarip arfineq aappaat / 7. februar 2017

Sammissaq / Emne:

Seminar om Piniariarneq

Siunnersuisoqatigiit sinnerlugit peqataasut / Deltagere på vegne af Rådet:

Nunatsinni Ilisimatusarnermik Siunnersuisoqataasoq / Grønlands Forskningsrådsmedlem *Pauline Knudsen* aamma / og Nunatsinni Ilisimatusarnermik Siunnersuisoqatigiinni Allatsi / Forskningsrådssekretær *Arnajaaq Lyng*.

Pilersaarut / Program:

Kl. 12.00 Frokostbuffet

Kl. 13.00 Åbning og velkomst

Kl. 13.15 – 13.30 Introduktion til det tværfaglige NOW-Projekt
Anders Mosbech og Bjarne Grønnow

Kl. 13.30 – 14.45 Præsentation af resultater
Ved antropologerne Janne Flora og Astrid O. Andersen; biologerne Kasper Lambert Johansen, Anders Mosbech og Mads Peter Heide Jørgensen; og erhvervsfangerne:
Mads Ole Kristiansen, Olennguaq Kristensen, Aaqquunnguaq Qaerngaaq, Qillaq Danielsen og Avigiaq Petersen.

Kl. 14.45 – 15.00 Kaffe og the

Kl. 15.00 – 15.20 Film

Kl. 15.20 – 16.15 Åben dialog om fremtidige perspektiver af tværfagligt samarbejde mellem videnskab, fangst og forvaltning; videreudvikling og opskalering af teknologi til borgerinddragende metoder.

Kl. 16.15 – 16.30 Afrunding og konklusioner

Kl. 19.00 Buffet-middag for alle interessenter og deltagere

Diskussion af potentialer:

- Forvaltning med mere inddragelse af lokal viden
- Menneskelig aktivitet på kort
- Lokalmonitorering af økosystemer
- Samfund under forandring
- Demokratisering af klimaforskning
- Opskalering af metoden

Nordvandsprojektet

- En gensidig interesse, hvor de lokale inviteres.
- Fangere, antropologer og biologer i samarbejde med hinanden. Analyseprocessen sker med disse 3 områder.
- De har kontakt via facebook, e-mail eller telefon.
- NOW-projekt
- Indvandring
- Kviksølvbelastning
- Lokale fangere fra Thule området (2 fangere fra Savissivik og 17 fangere fra Qaanaaq) med 19 GPS'er med en app, der kan installeres gratis, kaldet Cybertracker. Den kortlægger fangsten og fangernes observationer, både med billeder og antal af observerede dyr.
 - Kvalitativ dokumentation:
 - Billeder af familien / Nationaldag / Konfirmation / Samarbejde under fangsten (børn, kone m.v..)
 - Oplæring af den yngre generation
 - Kvantitativ dokumentation:
 - Fotos / Videofilm noterer hvor mange de har set / fanget og hvorhenne
 - Registrering af antal arter dyr
 - Planlægning af ruter blandt fangerne selv
 - Viser hvordan de bruger landskabet
- Udgivet: Piniariarnek – From interdisciplinary research towards a new resource management. Editorial Team: Astrid o. Andersen, Janne K. Flora, Kasper Lambert Johansen. University of Copenhagen and Aarhus University. ISBN 978-87-89770-03-1.

Fangernes præsentation og anmodning om lovændring

- En fanger fremlægger:
 - Når arbejdet bliver fuldført separat uden samarbejde, bliver den ikke længere interessant
 - Her arbejder man sammen
 - Vi bruger vores forfædres viden
 - Der er 3 grænser som er fra 1929. De vil gerne kæmpe for, at grænse 2 bliver grænse 1.
De vil sige, at grænse 1 bliver rykket til grænse 2.
Årsagen til det er, at efter klimaforandringerne, har dyrvandringerne og isens natur har ændret sig, og dermed ikke længere passer til reglerne/grænserne.
De ønsker at grænsen bliver opdateret.
 - Fordi de bliver nødt til at følge reglerne, er der ofte misfangst og dårlige omstændigheder under fangsten, f. eks. isens tykkelse som er farlig for fangerne. For eksempel under en narhvalfangst.

- En anden fanger fremlægger:
 - Narhvalernes ruter er blevet anderledes, som ikke længere passer til nutidens grænser. Nogle narhvalgrupper er blevet derfor magre hvor andre narhvalgrupper tykke.
 - Efter indførelsen af grænserne kan de ikke længere bestemme hvor man skal fange narhvalerne. De kan ikke selv regulere fangsten. De forklarer, det selv gerne vil have, at bestanden er sund og stabil, men bør ske efter naturens/klimaets ændringer.
 - Han fremhæver igen, at grænserne bør opdateres.
 - Når de skal ud og fange sæler, er isen også farlig, der hvor de må gå på sælfangst.

- En tredje fanger fremlægger:
 - På grund af manglende isbjørne kvoter, selvom der rigeligt er af isbjørnebestanden i Thule, er der desværre færre og færre der bruger isbjørnebukser. Kulturen med at bruge isbjørnebukser, som er til dels for at holde de lokale varme om vinteren, og dragtkulturen under traditionelle eventer er ved at forsvinde. Der er ikke skind nok til hele befolkningen.
 - Det er kendt, at andre steder i Grønland, har mistet deres dragtkultur. For eksempel behandling af renskindsdragter i Vestgrønland er 'dødt', hvor de lokale fangere bestiller renskind fra Nordvestgrønland. Og det er på grund af en periode, hvor man ikke må fange rensdyr. Den tendens er ved at ske i Thule området, og derfor anmoder om flere isbjørnekvoter i området, for at bibeholde isbjørnebuksetraditionen.

Nalunaarusiortoq

Koncipisten

Allatsi / Sekretær

Arnajaaq Lyngø